

Til Beskæftigelsesudvalget

Erik:

De sidste 10 år, har jeg, ud over at være låst fast i min egen krop, lært alt fra start igen, mistet mit elskede job, min frihed, min indtægt, og mit kære hjem, også måtte kæmpe for den retfærdighed der ligger i, at gå rask på arbejde, og komme hjem et år senere, hjerneskadet og halvsides lammet, erkendt som en arbejdsskade.

Jeg har været igennem 6 store operationer pga. udskiftning af min kranieplade, jeg har måtte gå med hjelm i sammenlagt 3 år, hvor folk på gaden råbte, Hey du spasser med snublekysen.

Jeg har de første mange år været selvmordstruende, da jeg ikke syntes min familie skulle døje mere med mig, jeg har måtte kæmpe for den rigtige hjemmehjælp, den rigtige træning, handicap bil, handicap scooter og lige pt. Er det kampen mod kommunen om en el kørestol - alt sammen noget jeg selv vil kunne betale, hvis jeg havde fået min erstatning.

Men den største og længste og mest udmattende kamp, er kampen mod Arbejdsskadestyrelsen og nu Tryk, og bedst som man tror man har vundet, bliver den økonomiske og retfærdige erstatning revet væk - det har ifølge min psykolog givet mig PTSD, en psykolog jeg grundet sagen nu har gået ved de sidste 8 år.

Jeg er dybt frustreret, træt, ked af det og kender ikke ord for min afmagt i dette system.

Hvordan kan Tryk forsikrings-selskab sætte spørgsmålstegn ved landsrettens afgørelse i 2021, og her 3 år senere, stævne Ankestyrelsen, og dermed trække en afgørelse ud i endnu op til 4 år, jeg risikere jo at dø inden!

Med venlig hilsen
Erik Schack

Jeg hedder Pia, og er Eriks kone, vi har været gift i 34 år - i 2014, fik jeg mig dog en "anden" mand. En mand der skiller sig rigtig meget ud fra den Erik jeg giftede mig med, og som skal have meget hjælp i sin hverdag, det i sig selv er krævende.

Men her starter også en sag, en sag der nu har trukket ud i over 10 år.

10 år af vores liv, hvor der skulle udfyldes formularer i stribe vis, hertil kommer alle dokumentationerne, som jo efter 5 år bliver slettet, så det er meget tidskrævende, omstændigt til tider umuligt, at finde tilbage til, og man har ca. 14 dage - så det er tillagt natten, da det er der, der er tid.

Jeg fik i 2022, efter mange lange perioder med sygemelding konstateret Funktionel Lidelse, min krop er slidt op, med andre ord kronisk stress, hvilket indebære bl.a en drænende træthed, trykken for brystet, sitren i hele kroppen, føleforstyrrelser, glemsomhed mm.

Jeg har i siden endt uddannelse været i job som dekoratør, men har siden 2007 efter et trafikuheld været i fleksjob på 20 timer, dette er nu desværre nedsat til 9 timer ugentligt.

Sådan en sag er meget opslidende, både for en familie, et ægteskab og sit helbred, derfor siger mange: hvorfor opgiver I ikke den arbejdsskade sag, I ødelægger jer selv, og penge er jo ikke alt! men hvorfor skal man presses der ud, er det rimeligt?

Det når at blive 12 til 14 år af vores liv der bruges på denne sag, en sag der fylder døgnet rundt, det er fuldstændig umenneskeligt - det håber jeg virkelig, at I vil bidrage til at få ændret.

Med venlig hilsen
Pia Schack